

A zúgolódás büne

Kedves barátaim! {5T 309}

Tudomásomra hozták, hogy családok sok fölösleges boldogtalanságot él át. Isten nem úgy tervezte, hogy boldogtalanok legyetek. Gondolataitok mégis eltávoztak Jézustól, s helyette túlságosan magatokra összpontosultak. Családok súlyos büne az, hogy ok nélkül panaszkodtok Isten gondviselésére. Valóban riasztó az elégedetlenségetek. Felnagyíjtátok a jelentéktelen nehézségeket, s túl sokat beszéltek a csüggedésről. Szokásotok, hogy mindent gyászlepelbe öltöztettek, s ezzel keserítitek az életeteket, ok nélkül. Folytonos sopánkodásotok elválaszt titeket Istentől. {5T 309.2}

Ne közelítsetek Sátán területéhez! Ne hagyjátok, hogy elterelje gondolataitokat az Istennel kötött szövetségtől! Krisztus által boldogok lehettek, és legyetek is boldogok. Gyakoroljátok az önuralmat! Gondolataitokat Isten akaratának vessétek alá, érzelmeiteket pedig az értelem és vallás fegyelmének. Nem azért kaptatok képzeletet, hogy zabolátlanul, féktelenül szabadjára engedjétek. Ha helytelenül gondolkodtok, helytelenül is éreztek - pedig ebből a kettőből épül fel erkölcsi jellemetek. Amikor úgy döntötök, hogy a kereszténynek nem kell megfékeznie gondolatait és érzéseit, akkor a gonosz angyalok hatása alá kerültök. Őket hívjátok meg, hogy uralkodjanak rajtatok. Ha engedtek benyomásaitoknak, ha megtűritek, hogy gondolataitok a gyanakvás, a panaszkodás és kételkedés pályáin fussanak, akkor a legboldogtalanabb halandók között találjátok magatokat, s életetek is kudarcot vall. {5T 310.1}

Kedves F. nővérem, beteges a képzeleted. Gyalázatot hozol Istenre, mert hagyod, hogy teljesen az érzelmeid uralják értelmeket és véleményeket. Pedig erős akaratod van, azonban gondolataid rossz irányba befolyásolják testi működésedet, megzavarják a vérkeringésedet, és bizonyos szervekben vértolulást idéznek elő. Egészségedet áldozod fel az érzéseid kedvéért. {5T 310.2}

Hibázol, s ez, ha nem helyesbíted, végül nemcsak saját boldogságodat teszi tönkre. Határozottan ártalmára vagy családod tagjainak is. Különösen édesanyádnak, aki amúgy is zaklatott és érzékeny. Ha valamelyik gyermeke szenved, zavarttá, szinte háborodottá válik. Gondolkodása csaknem egyensúlyát veszti gyakori kiborulásaid, dührohamaid miatt, amelyeket kénytelen végignézni. Nyomasztó boldogtalanságot hozol körülötted mindenkire. Pedig meg tudod zabolázni a képzeletedet s úrrá tudsz lenni a dührohamokon. Van akaratod, hívd azt segítségül. Sajnos nem így teszel, hamar engeded, hogy túlfeszült képzeleted uralja az értelmeket. Ezzel pedig megszomorítod Isten Lelkét. Ha képtelen lennél uralkodni magadon, nem lenne bűnöd, de vétkezel, ha így engedelmessz Sátánnak. Ahelyett, hogy Isten ellen mozgósítod, szenteld meg akaratodat, fékezd az indulataidat! {5T 310.3}

Kedves barátaim, ahelyett, hogy gyógyítani igyekeznétek a betegséget, csak dédelgetitek, és átadjátok magatokat neki. Kerüljétek a gyógyszereket, és gondosan tartsátok magatokat az egészség törvényeihez. Ha sokra becsülititek életeteket, fogyasszátok a legegyszerűbben elkészített, egészséges ételeket, és végezzetek több testi munkát. Családok minden tagjának szüksége van az egészségügyi reform jótéteményeire. A gyógyszereket* pedig vessétek el örökre. Egyetlen betegséget sem gyógyítanak meg, elgyengítik a szervezetet, és fogékonyabbá tesznek a betegségekre. {5T 311.1}

Az ember a szomorúság, a bizonytalanság és a gondok világában él. Itt kell vizsgáznia és kiállnia a próbákat, mint régen Ádámnak és Évának, hogy igaz jellemet fejleszthessen, és összhangot teremtsen a vizályból és zűrzavarból. Sok tennivaló vár ránk, amelyek elengedhetetlenek a magunk és mások boldogságához. És sok minden van, aminek már most örvendezhetünk. Krisztus által Istennel kerülünk összeköttetésbe. Könyörületessége szüntelenül kötelezettséget ró ránk: mivel tudjuk, hogy méltatlanok vagyunk irgalmára, meg kell becsülnünk a legkisebb jótéteményét is. {5T 311.2}

Kedves barátaim, mindazért, amitek van és amik vagytok, tartoztok Istennek. Olyan képességeket juttatott nektek, amelyek bizonyos fokig az Ő képességeihez foghatóak. Komolyan kell hát igyekeznetek, hogy kifejlesszétek ezeket, nem a saját kedvetekre és dicsőségetekre, hanem Istenére. Nem eléggé használjátok ki ezeket a kiváltságokat. Neveljétek rá magatokat a felelősség viselésére. Műveljétek az értelmeteket, mert ha engeditek, hogy a tétlenség miatt rozsdásodjon, akkor egyre mélyebbre süllyedtek. {5T 311.3}

Az Úr é a Föld. Megláthatja, aki akarja, hogy a természetben élő és élettelen engedelmeskedik Isten akaratának. Az Úr felsőbbrendű lénynek teremtette az embert. Egyedül őt alkotta a saját képmására, mégis egyedül az ember harcol Isten céljai ellen. {5T 311.4}

Milyen csodálatosan, milyen megkapó szépséggel alkotott mindent a természetben! Mindenfelé láthatjuk a Mindenható tökéletes alkotásait. Az eget hirdetik Isten dicsőségét, s a föld is, amelyet az ember boldogságára teremtett, az Úr páratlan szeretetéről tesz tanúbizonyságot. Felülete nem egyhangú, magasba szökő ősi hegyek teszik változatossá a látóhatárt. Csillámló patakok, termékeny völgyek, gyönyörű tavak, széles folyamok és tengerek váltakoznak rajta. Isten küldi a harmatot és az esőt a szomjas föld felüdítésére. Ő parancsol a szeleknek, hogy tisztítsák meg, hűtsék le, tegyék egészségessé a levegőt. Ő helyezte az égre a napot, hogy forró sugaraival világítsa és melegítse a földet, virágzásra készítve a növényeket. {5T 312.1}

Felhívom a figyelmeteket Isten bőkezűségére – tőle jönnek ezek az áldások. Ébresszen dicséretet szívetekben minden új hajnal frissessége, szerető gondoskodásának e jelei láttán. Szerető mennyei Atyánk, aki annyi mindent árasztott ránk, hogy boldoggá tegyen bennünket, rejtett ajándékokat is ad, mert Ő tudja, mire van szüksége a bukott embernek. Miközben áldásokat nyújt, nehézségeket is megenged, amelyeknek az a célja, hogy megtanuljunk felhasználni a nekünk adott képességeket. Ezek a nehézségek fejlesztik bennünk a türelmes szorgalmat, a kitartást és a bátorságot. {5T 312.2}

Vannak olyan bajok, amelyeket enyhíthetünk, de meg nem szüntethetünk. Ahelyett, hogy a környezete alakítaná az embert, neki kell a környezetét alakítania, legyőzve az akadályokat. Azzal fejlesztheti képességeit, hogy rendet és összhangot teremtsen a zűrzavarban. Ebben a törekvésben számíthat Isten segítségére, ha igényli azt. Nincs magára hagyva, hogy egyedül birkózzék meg a kísértésekkel, a saját erejével küzdjön a próbákban. Mindenható lény siet a segítségünkre. Jézus otthagya a menny királyi udvarait. Szenvedett és meghalt a bűn miatt lealjasodott világon, hogy megtaníthassa az embereket, miként álljanak meg életük próbáiban, s hogyan győzzék le a kísértéseket. Ő a mi példaképünk. {5T 312.3}

Amint felidézzük mennyei Atyánk teremtményeinek adományozott áldásait, nem érzitek magatokat megfeddve hálátlanságotok, panaszaitok miatt? Néhány évre kölcsönkaptatok egy gyermeket és leánytestvért, míg csak a magatokénak nem tekintettétek őt, s azt nem képzeltétek, hogy jogotok van ehhez az ajándékhoz. Isten hallotta panaszaitokat. Ha akár egyetlen felhő jött az égre, mintha csak elfelejtettétek volna, hogy valaha is sütött a nap. S a felhők és a sötétség szüntelenül körülöttetek lebegtek. Isten ezért szenvedést bocsátott rátok. Elvette kincseteket, hogy különbséget tehessetek a jólét és a valódi bánat között. De ti mégsem aláztátok meg szíveteket előtte, nem tartottatok bűnbánatot a hálátlanság súlyos bűne miatt, ami elválasztott titeket Isten végtelen szeretetétől. Azt gondoltátok, hogy okotok van a gyászra, és sehogy sem akartatok megvigasztalódní. Ésszerű volt ez? Hiszen jól tudjátok, hogy a halál hatalmának senki ellene nem állhat. Ti mégis csaknem haszontalanná tettétek életeteket a vigasztalhatatlan bánattal. Érzéseitek csaknem Isten elleni lázadást jelentenek. Láttam, hogy szüntelenül a gyászatok miatt tépelődtek, utat engedtek lobbanékony érzéseiteknek, míg csak gyászatok zajos kitörései arra nem készítették az angyalokat, hogy elrejtsek arcukat s eltávozzanak tőletek. {5T 312.4}

Miközben szabad folyást engedtek érzéseiteknek, eszetekbe jutott-e, hogy Atyátok van a mennyben, aki halálra adta értünk egyetlen Fiát, hogy halálunk ne legyen örök alvás? Eszetekbe jutott-e, hogy az élet és dicsőség Urát is sírba tették, s áthalt a síron, a jelenlétével világítva be azt? A szeretett tanítvány mondta: „Mostantól fogva boldogok a holtak, akik az Úrban hálnak meg. Így van, mondja a Lélek: pihenjék ki fáradalmaikat, mert tettemek elkísérik őket.” (Jel. 14:13) Az apostol jól tudta, miről szól, amikor ezeket a szavakat leírta. De valahányszor szabad folyást engedtek vigasztalhatatlan gyászatoknak, annyszor hazudtoljátok meg a vigasztaló szavakat. {5T 313.1}

Az Úr kegyelmes, irgalmas és igaz. Megengedte, hogy családok egyik tagja, aki a legártatlanabb és legfelkészültebb volt, végig pihenjen az utolsó idők veszedelmeinek idején. Ne zárkózzatok el gyászatokkal az ének és öröm elől, mintha nem is lenne feltámadás! Dicsérjétek inkább Istent, hogy halottatok számára nem lesz többé halál, nem lesz többé megpróbáltatás, sem bánat. Ő most Jézusban nyugszik, míg az életadó a dicső halhatatlanságra szólítja elő az alvó szenteket. {5T 313.2}

F.-re kötelesség vár: Isten kegyelme segítségével nővérünknek meg kell fékeznie az érzéseit. Tudja, hogy nem a mennyben él, hanem itt a földön, ahol a halál uralkodik, ahol szeretteink bármelyik pillanatban eltávozhatnak közülünk. Tudnia kellene, hogy az élet fő célja az, hogy felkészüljünk a jobb világra. Ha helyesen ragadja meg az örök élet ígéretét, ez nem fosztja meg attól a képességétől, hogy ebben a világban éljen és nemesen viselje az élet terheit. Sőt segíti majd, hogy lemondó és önfeláldozó legyen a kötelességei teljesítésében. {5T 314.1}

Családotokban addig beszéltek a sötétségről és addig panaszkodtok, míg el nem változtok arra a képmásra. Úgy látszik, addig gyötritek egymás idegeit, addig izgatjátok egymást, amíg sötét, szomorú és komor lesz az életetek. Gyászszertartásokat tartottatok, de azzal nem vonzódtok magatokhoz az angyalokat. Ha meg nem változtok, Isten közelebb fog jönni hozzátok az ítéletével. Eljött az ideje, hogy hálaadó istentiszteleteket tartsatok, s örvendezve soroljátok fel az áldásokat, amelyeket Isten rátok áraszt. {5T 314.2}

Az igazság erejének elégnek kellene lennie ahhoz, hogy fenntartsa és megvigasztaljon minden szerencsétlenségben. Krisztus vallása azzal bizonyítja valódi értékét, hogy alkalmassá teszi a keresztényt felülkerekedni a balsorsra. A keresztény vallás az ésszerűség és a lelkiismeret uralma alá hajtja érzelmeinket, étvágyunkat, szenvedélyeinket. Fegyelmezi gondolatainkat, hogy egészséges pályákon fussanak, s így tudunk parancsolni a nyelvünknek, hogy bűnös panaszkodással ne hozzon szégyent Istenre. {5T 314.3}

Teremtőnk igazságosan tartja fenn magának a jogot, hogy azt tegye keze alkotásaival, amit jónak lát. Joga van ahhoz, hogy akarata szerint, nem pedig az emberek kívánsága szerint kormányozzon. Mégsem szigorú bíró, nem szívtelen ítélő, hanem a szeretet forrása, számtalan áldás adományozója. Nagyon is meg kellene szomorodnotok amiatt, hogy semmibe veszitek ezt a szeretetet, és nem engeditek, hogy hála buzogjon elő szívetekből Isten csodálatos jóságáért. Bár nem érdemeljük meg mindazt a jót, amit tőle kapunk, ezek mégis folyamatosan a mieink lehetnek, noha méltatlanok és szívtelenül hálatlanok vagyunk. Hagyjátok abba hát a siránkozást, mert így olyanok vagytok, mintha könnyörtelen hajcsár rabszolgái lennének. Jézus jó, dicsérjétek Őt! Dicsérjétek Isteneteket, aki felderíti arcotokat. {5T 314.4}

***** {5T 315}